



Петко Р. Славейков

Тамбуринката ми

Крума исках да възпя,
Симеона и Асеня,
наште старите юнаци,
а не полкът със криваци.
Пустата ми тамбуринка –
дрънка, дрънка се любинка.

Седнах, та я попреправих,
нови телове поставих,
па я стегнах, нагласих я –
тя задрънка за Русия...

„Що за хурка и махалка,
дрънкай бар за Крали Марка!“
Викнах и я пак преправих,
вети жици не оставих,
но проклета тамбуринка,
що инат била гадинка,
подновена, нагласена,
пак захожда в друга сцена.
„Прощавайте, о юнаци,
спасопъдци със криваци,
ако мойта тамбуринка
пей Русия и любинка.“

КРАЙ

Публикувано за пръв път в „Родолюбие“, 1880 г.

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4238>]